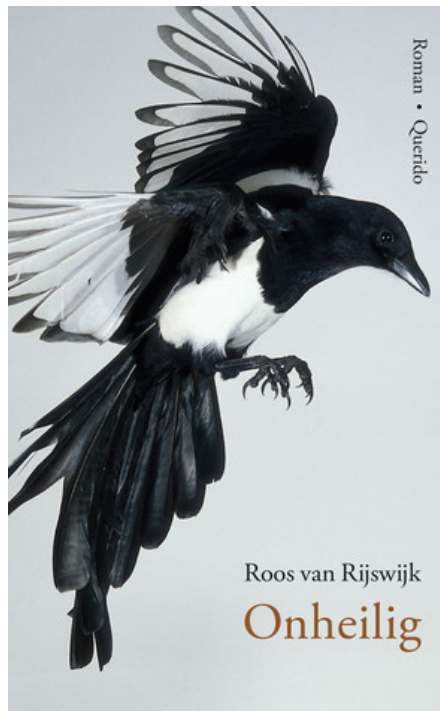

Onheilig

Roos van Rijswijk

Download now

Read Online ➔

Onheilig

Roos van Rijswijk

Onheilig Roos van Rijswijk

Miguel heeft zijn moeder al twee jaar niet gezien – en hij geniet van de rust. Zijn nieuwe leven in een slaperig Duits stadje bevalt hem uitstekend. Maar wanneer hij hoort dat zijn moeder ernstig ziek is, kan hij niet anders dan contact zoeken. Al heeft hij zijn handen al vol aan Jorge, een simpele jongen die tot MIGUELS vreugde en frustratie nooit van zijn zijde wijkt.

De therapeut van MIGUELS moeder heeft haar intussen opgedragen een dagboek bij te houden. Dit blijkt precies de uitlaatklep die ze nodig heeft: scherp fileert ze niet alleen zichzelf en de therapeut, maar ook iedereen die een rol heeft gespeeld in haar leven.

Onheilig Details

Date : Published February 9th 2016 by Querido

ISBN : 9789021401669

Author : Roos van Rijswijk

Format : Paperback 224 pages

Genre : Fiction, European Literature, Dutch Literature, Roman

 [Download Onheilig ...pdf](#)

 [Read Online Onheilig ...pdf](#)

Download and Read Free Online Onheilig Roos van Rijswijk

From Reader Review Onheilig for online ebook

José Muylaert says

Ik vond het mooi en vlot geschreven, leuke taalvondsten ook. De stukken over Miguel vond ik echter niet heel geloofwaardig, vandaar dat ik bij drie sterren blijf.

Hannie says

Een apart boek. Ondanks dat er weinig gebeurt, blijf je toch lezen. Het verhaal wordt zowel vanuit de moeder als zoon verteld. Dat maakt het nog wel interessant. Toch vind ik het verhaal iets te saai om het vier sterren te geven. Daarvoor raakte het mij niet voldoende. Het boek is niet zo dik. Maar dat hoeft ook niet. Juist de dingen die niet gezegd worden, zeggen net zoveel als de dingen die wel gezegd worden.

Taru Luojola says

Een kleinschalig en langzaam verhaal over een doodzieke vrouw en haar volwassen zoon. Ze hebben elkaar voor twee jaar niet gezien. Waarom niet, en zullen ze elkaar nog zien voordat het te laat is?

Michel says

Mooi debuut van Roos van Rijswijk. Angelique is terminaal ziek. In haar dagboek reflecteert ze op haar leven, uit ze haar ongenoegens en on vervulde verlangens. Graag wil ze nog een keer haar zoon Miguel zien. Miguel, gevlucht voor het leven, woont op een berg in Nieheim samen met zijn zwakzinnige 'broer' Jorge. Moeder en zoon hebben elkaar vroeger het leven zuur gemaakt.

Tegen haar therapeute zeg Angelique dat je kunt kiezen van wie je gaat houden. Toch lukt het moeder en zoon niet om dat te kiezen.

Van Rijswijk schrijft vlot in korte krachtige zinnen. Alleen voelt het boek voor mij niet helemaal als één geheel. Het verhaal van Angelique, het verhaal van Miguel en Jorge. Het zijn bijna 2 losse verhalen.

Joris says

Ik had nog niet van dit boek gehoord, tot ik Roos er eergisteren een passage uit hoorde voorlezen. De stijl was enerzijds heel onverbloemd maar liet hier en daar toch ruimte voor beeldspraak. Ik heb meteen een exemplaar gekocht, dat inmiddels verslonden op tafel ligt.

De plot is simpel samen te vatten (terminaal zieke vrouw zoekt toenadering tot vervreemde zoon), maar de personages zijn dat allerm minst. De helft van het boek bestaat uit snedige brieven die hoofdpersonage Angelique schrijft naar haar therapeute. Roos slaagt erin om haar op die manier over haar ziekte en leven te laten schrijven, zonder dat het theatraal wordt, maar waarbij het ook niet aan kracht inboet.

Hoewel je het boek een gebrek aan gebeurtenissen zou kunnen verwijten, vond ik het geen moment vervelen. Ik vind dit eigenlijk net goed passen: een eenvoudige plot met echte mensen. De kracht van dit boek zit 'm niet in het verhaal, maar in het door-en-door menselijke aspect.

Alex Zeegers says

Stilistisch gezien stak het boek goed in elkaar maar het verhaal boeide mij erg weinig, als het boek wat dikker was had ik het zeker niet uitgelezen.

Kaj Peters says

Ik sterf, jij niet

Roos Van Rijswijk bewijst dat ‘de blues’ in de Nederlandse literatuur niet gestorven is met het overlijden van Bernlef. Vooral bij monde van de stervende ik-vertelster Angelique, die haar therapeutische bekentenissen optekent voor een behandelaar, weet van Rijswijk een bitterzoete mengeling van weemoedigheid en nostalgisch verlangen in haar taal te leggen. Het is klein geschreven proza zonder teveel opsmuk van pretentieuze metaforen of lyrisch taalgebruik dat de dingen mooier maakt dan ze zijn. In de passages van de moeder hoorde ik een doorleefde rokersstem, schrapend, haar gefrustreerde ongenoegen uiten over een wereld die straks doorgaat als zij overlijdt.

De persoonlijke, intieme ik-vertelster (moeder Angelique) wordt afgewisseld met een afstandelijke vertelinstantie, waarmee een ander personage (zoon Miguel) met meer afstand wordt beschreven. Het is literair gezien een aardige vondst om zo de psychologische afstand te schetsen tussen iemand die dichtbij de dood staat en iemand die het alleen als buitenstaander ervaart. De gekozen opzet komt alleen niet helemaal uit de verf, omdat het conflict in de roman eruit bestaat dat moeder en zoon volledig langs elkaar heen leven, zelfs nu er een heftige gebeurtenis op handen is die hen de mogelijkheid ontzegt van een uiteindelijke verzoening.

Door de afwezigheid van een direct conflict tussen de hoofdpersonages, moet ‘Onheilig’ het hebben van een meanderend geheel van sfeerimpressies en innerlijke bespiegelingen. Bij de stervende moeder pakt dat goed uit, want alles wat zij waarneemt, zich herinnert of op het moment ervaart, krijgt een tragische lading tegen het licht van haar levenseinde. De zoon is voor mij een minder interessant personage – soms een beetje geforceerd zelfs – omdat hij net zo vruchteloos ronddooit als zijn moeder, maar niet het vroegtijdige einde gaat hebben waarmee haar lot is bezegeld. Het gevolg is dat de roman bij mij nooit echt onder de huid ging zitten, omdat het niet de juiste spanning vindt om de fantastische opzet naar een hoger plan te tillen. Een knap debuut, maar het is voor mij nog een tikkeltje te zoekend om de juiste toon vast te blijven houden. Komt vast goed met een vervolgroman.

Joost van Hoek says

De taal is prachtig maar ik denk niet dat ik er alles uit gehaald hebt. Dient te worden hergelezen dus.

Wil Van der heide says

"Onheilig!"

pg144: Wanneer is het goede moment om zoiets te beslissen? Als je nog niet gek bent, ja, nog niet te zwak. Als je alleen bent of omringd door goede vrienden.

pg161: (...) de wens de zee in te lopen en te verdwijnen

Leendert - ...Dit is de beste de zuiverste die je kan krijgen...

(...) Je wilt zelf toch niet dat het zo eindigt....

Anna Mattaar says

2,5 sterren, denk ik. De stijl is mooi, de personages boeiend en levendig beschreven, maar er had qua verhaal meer uit kunnen worden gehaald. Er zit voor mijn gevoel geen enkele ontwikkeling in, en er zijn wat beloftes (m.n. de gitaar) die niet worden ingelost. Meer een (geslaagde) karakterstudie dan een verhaal, en daarmee niet mijn soort boek.

Sophie says

Mooi. Ze heeft een schrijfstijl die me een beetje aan Maggie O'Farrell doet denken: oog voor details, met steeds een ander stukje van het plaatje dat geopenbaard wordt.

Esmé Van Den Boom says

Wát een mooi boek! Van Rijswijk viert de taal en dient hem op als een banket om van te proeven. Het verhaal voelt groot en dan weer klein, persoonlijk en op de huid en dan weer afstandelijk. En dan in van die prachtige zinnen, met kunstgreepjes (daar houd ik normaal niet zo van, maar nu wel). Angélique is een fantastische hoofdpersoon die je in haar hand houdt, Miguel de raadselachtige figuur die steeds dichterbij komt, tot je ze beiden scherp voor je ziet en er amper afscheid van kan nemen.

Sarah says

Een goed debuut dat stilistisch mooi in elkaar zit. Het verhalende aspect mocht misschien nog meer uitgewerkt worden.

Marieke says

Helaas, wat mij betreft geen aanrader.

Jaap says

Mooi boek over een moeder - zoon relatie, of eigenlijk over het gebrek aan een relatie tussen de twee. Angelique is bijna 60 en heeft te horen gekregen dat ze nog maar een paar weken te leven heeft. Ze besluit om haar zoon op te zoeken die ze al twee jaar niet gesproken heeft. Miguel, een buitenechtelijk kind van een onenightstand met een Mexicaan heeft nooit liefde van zijn moeder gekregen. Voor hem is het leven vooral een 'dreamquest' naar zijn onbekende vader en een stil leven in vrijwillige ballingschap in een onbetekenend Duits stadje.

Roos van Rijswijk beschrijft prachtig hoe de twee levens om elkaar heen draaien en nergens elkaar raken. Vooral het contract tussen de twee is sterk aangezet. Angelique, kosmopolitisch rijkeluijsdochtertje dat haar onmatige verlangen naar seks, drugs en drank gedwarsboomd ziet door haar ongewenste zoon tegenover Miguel, de ouder-loze jongen die zich ontfermt over de zwakken in zijn omgeving en samenwoont met de zwakbegaafde Mexicaanse Jorge die de buurt als zijn 'broer' beschouwt.

Wat ik vooral mooi vind aan het boek is dat het verhaal nergens oppervlakkig wordt maar ook nooit heel expliciet diep gaat. De hoofdpersonen zijn vooral angstig en onzeker, en daardoor levensecht.
